

W intrygującej teorii Coetzee'ego cenzura wyrasta z paranoicznej mentalności klasy dominującej, Kościoła bądź państwa, która ze strachu przed poczuciem utraty kontroli ucisza głos artysty. W ośmiu esejach pojawia się kwestia cenzury w różnych kontekstach - sztuki, literatury, polityki, ale i moralności. Przestrzeń, w jakiej porusza się Coetzee, jest wielowymiarowa: od pornografii i reklamy, przez pojęcie normy po oficjalne przekazy i zakodowane komunikaty, od Osipa Mandelsztama i Stalina po Aleksandra Sołżenicyna czy Zbigniewa Herberta.